

har været Statsembedsmand, men hvor han har virket til samme Niemed, hvorpaa Staten ellers maa offre meget store Kræfter. Det er snarere beklageligt, at Staten ikke har sat Flere istand til at følge dette Exempel, at der har kunnet oprettes flere lærde private Instituter; men han, der har givet Exemplet, burde dog idetmindste have den Fortjeneste, at det blev paaaffønnet, naar han som alderstegen Mand maa paa sine gamle Dage søge Hvile. Noget Lignende er ogsaa skeet ved en anden fortjent Skolemand her i Kjøbenhavn, hvis Navn vel endog er i Manges taknemmelige Erindring. Han havde ogsaa forestaaet et privat Institut i en lang Række af Aar og opslidt sine bedste Kræfter derved, og ogsaa han blev paa lignende Maade, da det blev nødvendigt for ham at tye dertil, tagen under Armene af Staten ved en Pension, og det paa en Maade, der vel omtrent kan svare til den, her er foreslaaet. Jeg finder derfor ogsaa, at dette maa tale for det foreliggende Forslag, og efter mit Skjøn er der saaledes ikke nogen rimelig Grund til at modsætte sig, at Vedkommende faaer en Pension, selv af den Størrelse, her er foreslaaet. Naar det har være nævnt, at hans tidligere private Skole har faaet Understøttelse af Staten, saa har dette, saavidt jeg erindrer, og det synes mig ogsaa, at Finansloven minder derom, kun været Tilfældet i de allerseneeste Aar, da han ikke længer var Forstander for dette Institut. I alt Fald er det ikke i mange Aar, at denne Understøttelse er tilflydt Institutet, og jeg troer ikke at tage feil ved at sige, at den aldrig er kommen ham personlig til Nytte. Han har været privat Forstander for det lærde Institut i Fredericia, og har aldrig i denne sin Stilling haadt nogen som helst Fordeel af den nævnte Understøttelse. (Regels: Nei!)

Monrad: Ja, efter hvad der er yttret af den ærede sidste Taler, kan jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Det er ikke uden Exempel, at der ved særskilt Resolution er blevet tillagt dem, der have staaet i Spidsen for saadanne større private Anstalter, som have haadt Ret til at dimittere til Universitetet, og som ogsaa virkelig i en Række af

Aar have dimitteret, Pension. Der er blevet nævnet eet Exempel derpaa; jeg troer, at der kunde anføres flere. Jeg antager tillige, at Administrationen vilde komme i nogen Forlegenhed, dersom Rigsdagen vilde nægte sit Samtykke til den lille Bevilling, som her er foreslaaet, og som jo kun beløber sig til en 300—400 Rbd.; thi man er jo under den hele Forhandling gaaet ud fra den Forudsætning, at man haabede at kunne sætte dette igjennem i Rigsdagen, og naar dette Haab derfor skulde glippe for Regjeringen, saa vilde dens Stilling ligeoverfor Bestyreren af denne Skole, ligeoverfor Rector Rosendahl, blive temmelig silden, og jeg troer ikke, der er Anledning for Rigsdagen til at berede Regjeringen denne Vanskelighed. At der i Begyndelsen, efterat en Pensionsslov er givet vil komme saadanne enkelte Undtagelser, det troer jeg man vil finde aldeles i sin Orden. Det er næsten altid Tilfældet, naar man giver en ny Lov, at der er en eller anden lille Bestemmelse eller et eller andet lille Hensyn, som er blevet overseet, og som man maa raade Bod paa ved et Tillæg til Loven; jeg troer derfor ogsaa, at man ikke skal foruroliges, om man ogsaa i de første Aar vil see saadanne ganske enkelte Forslag til Pensionsforøgelse fremkomme. Jeg skal saaledes indstandig anmode Thinget om, at det ikke vil nægte denne nidjære og samvittighedsfulde Mand, der har arbejdet med al sin Kraft — og det Vidnesbyrd troer jeg ikke Noget kan nægte ham, at han ærlig og redelig har anvendt sin Tid og sin Flid paa at fremme Underviisningen — den foreslaaede Forøgelse i den lovbekræftede Pension.

Lehmann: Selv om jeg havde nogetsomhelst Kjendskab enten til Personen eller til hans Forhold, saa skulde jeg dog vel vogte mig for at komme ind paa flige reent personlige Betragtninger. Jeg troer, at det netop er det meget Mislige og meget Betænktlige ved saadanne personlige Love som den foreliggende (Hør!), at det er saagodtsom umuligt at undgaae personlige Betragtninger, og uagtet jeg ikke troer, at her idag er sagt Noget, som i denne Henseende paa nogen Maade kunde siges at være gaaet for vidt — tværtimod, jeg betragter det som en nødvendig Con-